

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 41.615/3

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, derde kamer, op 8 november 2006 door de Minister van Volksgezondheid verzocht hem, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een ontwerp van koninklijk besluit "tot vaststelling van de vestigingsplaats, de werking en de organisatie van het Agentschap voor de oproepen tot de hulpdiensten", heeft op 28 november 2006 het volgende advies gegeven:

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, heeft de afdeling wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de te vervullen vormvereisten.

Daarnaast bevat dit advies ook een aantal opmerkingen over andere punten. Daaruit mag echter niet worden afgeleid dat de afdeling wetgeving binnen de haar toegemeten termijn een exhaustief onderzoek van het ontwerp heeft kunnen verrichten.

*
* *

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Bij de programmawet van 9 juli 2004 wordt een Agentschap voor de oproepen tot de hulpdiensten opgericht (hierna: het Agentschap) als openbare instelling met rechtspersoonlijkheid van categorie B als bedoeld bij de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut. Dat Agentschap heeft als opdracht het beheer van het eenvormig oproepstelsel met betrekking tot de oproepen tot de telefoonnummers 112, 100 en 101 voor dringende geneeskundige hulpverlening, brandweerdiensten en politie.

Het om advies voorgelegde ontwerpbesluit bepaalt de vestigingsplaats van het Agentschap (artikel 2), de regels inzake de samenstelling van de raad van bestuur, de duur van het mandaat van de leden ervan, de afzetting, de vergoeding en de onverenigbaarheden van deze leden en de bevoegdheden van de raad van bestuur (artikelen 3 tot 8), het statuut en de bevoegdheden van de directeur-generaal en de adjunct directeur-generaal van het Agentschap (artikelen 9 tot 13) en de zogenaamde regels inzake de werking van het Agentschap, die onder meer inhouden dat de Koning in elke provincie en in het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad een centrum voor behandeling van de noodoproepen tot de telefoonnummers 100, 101 en 112 opricht (artikel 14), en dat een "Operationeel Beheerscomité" wordt opgericht dat belast is met het toezicht op "de naleving van de operationele doeleinden van de hulpdiensten die betrokken zijn bij de noodoproepen tot de telefoonnummers 112, 100 en 101" (artikelen 15 tot 18). In het ontwerp wordt tevens het toezicht op het Agentschap geregeld.

.../...

Dat toezicht ressorteert onder de ministers bevoegd voor de binnenlandse zaken en de volksgezondheid, en wordt uitgeoefend door middel van een jaarlijks "auditplan" en een regeringscommissaris (artikelen 20 en 21).

Het besluit dat thans in ontwerpvorm voorligt, treedt in werking op de datum van inwerkingtreding van hoofdstuk VII (lees: hoofdstuk VII van titel VIII) van de programmawet van 9 juli 2004 (artikel 22).

3. Het ontworpen besluit vindt rechtsgrond in de artikelen 198, § 2, eerste lid, en 199, tweede lid, van de programmawet van 9 juli 2004.

Luidens de eerstgenoemde bepaling bepaalt de Koning, onverminderd de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de vestigingsplaats, de werking, de organisatie, de beheersorganen, de regelen met betrekking tot hun samenstelling en de regelen betreffende de onverenigbaarheden van de beheerders van het Agentschap.

Luidens de laatstgenoemde bepaling stelt de Koning het personeelsplan van het Agentschap, het personeelsstatuut, de bezoldigingen en de vergoedingen van het personeel vast. Deze bepaling vormt de rechtsgrond voor de artikelen betreffende de directeur-generaal en de adjunct-directeur-generaal.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

4. Noch artikel 107 van de Grondwet, noch enige bepaling uit de wet van 16 maart 1954 bieden rechtsgrond voor het ontworpen besluit. Het eerste en het tweede lid van de aanhef dienen derhalve te worden weggelaten.

5. In het huidige derde lid van de aanhef (dat het eerste lid wordt) verwijze men meer specifiek naar de artikelen 198, § 2, eerste lid, en 199, tweede lid, van de

.../...

programmawet van 9 juli 2004. Het zijn immers die bepalingen die de rechtsgrond vormen voor het ontworpen besluit (zie opmerking 3).

6. In het vijfde lid van de aanhef (dat het derde lid wordt), dient nog de datum van de akkoordbevinding van de Minister van Begroting (31 maart 2006) te worden vermeld.

7. Aangezien de Raad van State om advies is gevraagd met toepassing van artikel 84, § 1, eerste lid, 1°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, redigere men het huidige achtste lid van de aanhef (dat het zesde lid wordt) als volgt:

"Gelet op advies 41.615/3 van de Raad van State, gegeven op 28 november 2006, met toepassing van artikel 84, § 1, eerste lid, 1°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;"

Artikel 1

8. In artikel 1 schrijve men "wordt verstaan" in plaats van "moet worden verstaan".

Artikel 4

9. Er dient in artikel 4, § 1, eerste lid, 4°, a) en c), te worden gespecificeerd welke groep personen worden bedoeld met de leden die "[de] civiele veiligheid" en "de volksgezondheid" vertegenwoordigen, en uit hoeveel van deze leden de raad van bestuur bestaat.

10. In de Nederlandse tekst van artikel 4, § 1, tweede lid, schrijve men "bedoeld in het eerste lid, 4°," in plaats van "bedoeld onder alinea 1, 4°".

.../...

11. In de Nederlandse tekst van de inleidende zin van artikel 4, § 2, schrijve men "bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad" in plaats van "bij in de Ministerraad overlegd besluit".

Eenzelfde opmerking geldt ten aanzien van de artikelen 4, § 5, eerste lid, en 21, tweede lid.

12. De rechtszekerheid zou ermee gediend zijn indien in artikel 4, § 5, eerste lid, zou worden bepaald op welke gronden de voorzitter en de leden van de raad van bestuur van het Agentschap kunnen worden afgezet.

13. In de Nederlandse tekst van artikel 4, § 5, eerste lid, schrijve men "op voorstel van" in plaats van "op voordracht van" (deze laatste term wordt enkel in de context van benoemingen of aanwijzingen gebruikt).

14. Volgens de gemachtigde geldt het in artikel 4, § 5, tweede lid, bepaalde quorum enkel voor de beslissingen tot afzetting. Het verdient aanbeveling dat te verduidelijken (zoals overigens het geval is in artikel 4, § 5, derde lid).

Artikel 5

15. Artikel 5 stelt enkel een te nemen koninklijk besluit in het vooruitzicht. Tevens zijn de erin bedoelde vormvereisten reeds elders opgelegd. Dat artikel is niet normatief, en wordt derhalve beter weggelaten.

Artikel 6

16. In artikel 6, eerste lid, 4°, schrijve men, conform de recente grondwettelijke terminologie, "het Parlement" in plaats van "de Raad".

17. In artikel 6, eerste lid, 5°, make men ook gewag van de adjunct-arrondissementscommissarissen en late men de verwijzing naar de arrondissementscommissarissen van de provincie Vlaams-Brabant weg nu de titularissen van die functies reeds begrepen zijn in het algemene begrip "de arrondissementscommissarissen".

18. De vraag rijst of de in artikel 6, eerste lid, 7°, bedoelde onverenigbaarheid niet dient te worden uitgebreid tot de leden van de uitvoerende colleges van de in artikel 41, tweede en derde lid, van de Grondwet bedoelde binnengemeentelijke territoriale organen.

Artikel 7

19. Volgens de gemachtigde is de in artikel 7, § 2, vervatte opsomming niet limitatief. Alhoewel de woorden "met name" in het Nederlands taalkundig correct zijn, zou het duidelijker zijn te schrijven "onder meer".

In de Franse tekst redigere men artikel 7, § 2, als volgt:

"§ 2. Il est chargé notamment:

1° d'approuver le plan ...

2° d'approuver le budget ...

3° de représenter ...

4° d'approuver le plan ...".

Eenzelfde opmerking geldt ten aanzien van artikel 13, tweede lid.

20. Krachtens artikel 7, § 2, 1°, is de raad van bestuur van het Agentschap belast met het goedkeuren van het personeelsplan binnen de toegestane personeelskredieten. Krachtens artikel 7, § 4, moeten de desbetreffende beslissingen van de raad van bestuur door de ministers bevoegd voor de binnenlandse zaken en de

.../...

volksgezondheid worden goedgekeurd, onverminderd de bepalingen van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut.

Krachtens artikel 199, tweede lid, van de programmawet van 9 juli 2004 is het echter de Koning die het personeelsplan van het Agentschap vaststelt. Deze bepaling heeft als bepaling uit een bijzondere wet voorrang op de (algemene) wet van 16 maart 1954, inzonderheid op artikel 11, § 2, van die wet.

De bevoegdheid van de raad van bestuur kan bijgevolg hoogstens betrekking hebben op een goedkeuring van een louter voorstel van personeelsplan, waarvan de vaststelling aan de Koning toekomt.

Artikel 7, § 2, 1°, dient derhalve te worden aangepast, en in artikel 7, § 4, dient de verwijzing naar paragraaf 2, 1°, weg te vallen.

21. Luidens artikel 7, § 2, 2°, is de raad van bestuur van het Agentschap belast met de goedkeuring van de door de directie voorgestelde begroting en controle op de uitvoering ervan. Luidens artikel 7, § 4, worden de beslissingen van de raad van bestuur dienaangaande ter goedkeuring voorgelegd aan de ministers bevoegd voor de binnenlandse zaken en de volksgezondheid, onverminderd de bepalingen van de wet van 16 maart 1954.

Krachtens artikel 3, § 2, van de wet van 16 maart 1954 (dat van toepassing is aangezien het Agentschap een instelling van categorie B is als bedoeld in die wet, en waarnaar trouwens ook wordt verwezen voor het financieel beheer van het Agentschap bij artikel 199, eerste lid, van de programmawet van 9 juli 2004), wordt het ontwerp van begroting opgemaakt door de organen van beheer en goedgekeurd door de minister van wie de betrokken instelling afhangt (*in casu* de ministers bevoegd voor de binnenlandse zaken en de volksgezondheid) en door de minister bevoegd voor de financiën.

In artikel 7, § 2, 2°, dient derhalve te worden bepaald dat de erin bedoelde goedkeuring een ontwerp van begroting betreft dat aan de betrokken ministers zal worden voorgelegd.

22. In artikel 7, § 2, 3°, is het niet duidelijk wat wordt bedoeld met de woorden "speciale beslissingen".

23. In artikel 7, § 2, 4°, dient geen gewag te worden gemaakt van het goedkeuren van het ontwerp van begroting, nu dit reeds het voorwerp uitmaakt van de bij artikel 7, § 2, 2°, toegekende bevoegdheid (zie opmerking 21).

24. Artikel 7, § 3, is niet alleen overbodig gelet op de op het Agentschap van toepassing zijnde artikelen 9 en 10 van de wet van 16 maart 1954, maar ontbeert ook rechtsgrond nu de programmawet van 9 juli 2004 geen machtiging bevat om het administratief toezicht op het Agentschap te regelen.

25. Door in artikel 7, § 4, van het ontwerp te bepalen dat de beslissingen van de raad van bestuur betreffende, onder meer, de door de directie voorgestelde begroting ⁽¹⁾, de goedkeuring behoeven van de ministers, bevoegd voor, respectievelijk, de binnenlandse zaken en de volksgezondheid, is er strijdigheid met het reeds genoemde artikel 3, § 2, eerste lid, van de wet van 16 maart 1954, dat ook de goedkeuring van het ontwerp van begroting vereist door de minister tot wiens bevoegdheid de financiën behoren.

Artikel 7, § 4, dient derhalve ook op dit punt te worden herwerkt. Zo men al wil herinneren aan hetgeen voortvloeit uit artikel 3, § 2, eerste lid, van de wet van 16 maart 1954, dient de wettelijke oorsprong van het betrokken voorschrift te worden aangegeven ("overeenkomstig ...") en dient zulks te gebeuren zonder inhoudelijke wijziging van de betrokken wetsbepaling.

⁽¹⁾ Lees ontwerp van begroting (zie opmerking 21).

Artikel 13

26. Men schrijve in artikel 13, tweede lid, 1°, 2° en 4°, respectievelijk "ontwerp van operationeel plan, "ontwerp van kwaliteitsplan" en "ontwerp van personeelsplan" in plaats van "operationeel plan", "kwaliteitsplan" en "personeelsplan".

Artikel 14

27. Met betrekking tot de vraag of de centra die krachtens artikel 14 worden opgericht in elke provincie en in het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad al dan niet ressorteren onder het Agentschap en al dan niet over eigen rechtspersoonlijkheid beschikken, verklaarde de gemachtigde:

"Voor alle duidelijkheid: in elke provincie komt er een gemeenschappelijke meldkamer, waar op termijn een scheiding komt tussen de calltaking en de dispatching. Het Agentschap overkoepelt alle neutrale call takers die de calltaking zullen doen in deze meldkamers. Deze call takers zullen de calltaking doen voor de brandweer, de politie en de medische discipline. Deze call takers worden nu gestuurd vanuit de FOD IBZ in afwachting van de oprichting van een Agentschap.

De dispatching en de daartoe behorende personeelsleden vallen niet onder het Agentschap. De organisatievorm en de juridische structuur van de daarnaast bestaande structuren doet hier niets ter zake, want de personeelsleden die daar gaan werken, zijn meestal personeelsleden van de brandweer van de Stad waarin het hulpcentrum zich bevindt of van de lokale of federale politie.

Het Agentschap [staat in] voor het beheer van de personen die instaan voor de calltaking, dus niet voor het personeel van de dispatching of de ontwikkeling of het gebruik van technologieën."

Om niet de indruk te wekken dat bij artikel 14 afzonderlijke instellingen worden gecreëerd, wat blijkt uit de verklaring van de gemachtigde niet de bedoeling is en waarvoor overigens geen rechtsgrond bestaat in de programmawet van 9 juli 2004, is het af te raden te schrijven dat centra voor de telefoonnummers 112, 100 en 101 worden "opgericht". Daarenboven dient duidelijk te worden gemaakt dat een aspect van de werking van het Agentschap wordt geregeld.

Artikel 15

28. Volgens de gemachtigde is het de bedoeling dat het Operationeel Beheerscomité wordt georganiseerd binnen het Agentschap. Dit dient met zoveel woorden te worden gezegd, om geen twijfel te doen ontstaan omtrent de conformiteit van artikel 15 met de rechtsgrond van het ontworpen besluit.

29. Nog volgens de gemachtigde zal het in artikel 15 bedoelde toezicht door het Operationeel Beheerscomité enkel betrekking hebben op het beheer van de oproepen aan de hulpdiensten, en niet op het beheer van de hulpdiensten als dusdanig. Wat dit laatste betreft is de formulering van het ontwerp "de operationele doeleinden van de hulpdiensten" te ruim; zij moet worden gepreciseerd.

Overigens moet worden verduidelijkt wat wordt bedoeld met het begrip "de operationele doeleinden".

Artikel 16

30. Volgens de gemachtigde bedoelt men in artikel 16, § 1, 2° en 4°, te verwijzen naar respectievelijk, een vertegenwoordiger van de Algemene Directie van de Civiele Veiligheid van de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken en een vertegenwoordiger van de Federale Overheidsdienst Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu. Zulks dient te worden verduidelijkt.

Artikel 17

31. De in artikel 17 vervatte opsomming van opdrachten van het Operationeel Beheerscomité is volgens de gemachtigde limitatief. Men schrappe derhalve de woorden "met name" in de inleidende zin van dat artikel.

32. Het in artikel 17, 1° en 2°, bedoelde operationele plan heeft volgens de gemachtigde enkel betrekking op het beheer van de noodoproepen, en niet op de operationele behoeften verbonden aan de opdrachten van de geïntegreerde politie, de civiele veiligheid en de volksgezondheid in het algemeen.

Zulks dient in de genoemde bepalingen te worden gepreciseerd.

Artikel 18

33. Op de vraag welke in artikel 18, tweede lid, bedoelde "directeurs-generaal die respectievelijk bevoegd zijn voor de civiele veiligheid en de politie" worden beoogd, antwoordde de gemachtigde dat het de directeurs-generaal voor de civiele veiligheid van de FOD Binnenlandse Zaken betreft, met dien verstande dat de federale politie geen deel uitmaakt van die FOD, maar ressorteert als afzonderlijk departement onder de minister bevoegd voor de binnenlandse zaken.

Ook dit dient te worden gepreciseerd.

Artikel 21

34. Dat het toezicht op het Agentschap wordt uitgeoefend door bemiddeling van een regeringscommissaris, vloeit reeds voort uit artikel 9, §§ 1 en 2, van de wet van 16 maart 1954, waar ook de wijze van benoeming is geregeld (door de Koning op voordracht van de bevoegde minister) en wordt bepaald dat hij de vergaderingen van de beheersorganen bijwoont.

Het tweede lid van artikel 21 is bijgevolg overbodig, en voor zover het aan de benoemingsprocedure het vereiste van een overleg in de Ministerraad toevoegt, niet conform de genoemde wetsbepaling.

Zo men omwille van de duidelijkheid de genoemde wetsbepaling toch in herinnering wil brengen, dient zulks te gebeuren zonder die bepaling inhoudelijk te

wijzigen en mits het aangeven van de wettelijke oorsprong van de betrokken bepaling ("overeenkomstig ...").

Artikel 22

35. Luidens artikel 22 treedt het besluit dat thans in ontwerpvorm voorligt, in werking op de datum van inwerkingtreding van hoofdstuk VII (lees: hoofdstuk VII van titel VIII) van de programmawet van 9 juli 2004.

Bij artikel 210 van de genoemde programmawet wordt aan de Koning de bevoegdheid verleend om de datum van inwerkingtreding te bepalen van "elk artikel van dit hoofdstuk".

Het is bijgevolg niet zeker dat het hele hoofdstuk op één en dezelfde datum in werking zal treden, temeer daar er niet alleen bepalingen in voorkomen aangaande het Agentschap (zie afdeling II, diverse bepalingen).

Afgezien daarvan is er de in het genoemde artikel 210 bepaalde uiterste datum van inwerkingtreding, namelijk 1 januari 2007.

De gemachtigde verklaarde betreffende de inwerkingtreding het volgende:

"Volgens mij halen we voor de oprichting van het Agentschap 1/1/2007 onmogelijk en had men in de programmawet terug deze datum moeten aanpassen en tevens zal er eerst de oprichting zijn van het Agentschap met zijn managementfuncties en pas daarna (dus niet synchroon) zal er naar een splitsing gegaan worden van de calltaking en de dispatching en dit verspreid in de tijd voor de verschillende provincies.

De bedoeling is in principe dat het koninklijk besluit in werking treedt op de dag dat de programmawet van 9 juli 2004 in werking treedt, maar dit onder de opschortende voorwaarden van de vaststelling van een andere datum van inwerkingtreding."

Hoe dan ook dient artikel 22 van het ontwerp zo te worden geredigeerd dat geen twijfel kan ontstaan over de juiste datum van inwerkingtreding van het besluit dat thans in ontwerpvorm voorligt.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	D. ALBRECHT,	kamervoorzitter,
	J. SMETS, B. SEUTIN,	staatsraden,
	J. VELAERS,	assessor van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	A.-M. GOOSSENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door Mevr. R. THIELEMANS, eerste auditeur.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A.-M. GOOSSENS

D. ALBRECHT

ROYAUME DE BELGIQUE

AVIS 41.615/3

DE LA SECTION DE LÉGISLATION
DU CONSEIL D'ÉTAT

Le CONSEIL D'ÉTAT, section de législation, troisième chambre, saisi par le Ministre de la Santé publique, le 8 novembre 2006, d'une demande d'avis, dans un délai de trente jours, sur un projet d'arrêté royal "fixant le lieu d'établissement, le fonctionnement et l'organisation de l'Agence des Appels aux Services de Secours", a donné le 28 novembre 2006 l'avis suivant:

1. En application de l'article 84, § 3, alinéa 1er, des lois coordonnées sur le Conseil d'État, la section de législation a fait porter son examen essentiellement sur la compétence de l'auteur de l'acte, le fondement juridique et l'accomplissement des formalités prescrites.

Par ailleurs, le présent avis comporte également un certain nombre d'observations sur d'autres points. Il ne peut toutefois s'en déduire que, dans le délai qui lui est imparti, la section de législation a pu procéder à un examen exhaustif du projet.

*
* *

PORTÉE ET FONDEMENT JURIDIQUE DU PROJET

2. La loi-programme du 9 juillet 2004 crée une Agence des appels aux services de secours (ci-après: l'Agence), un établissement public doté de la personnalité juridique, classé dans la catégorie B prévue par la loi du 16 mars 1954 relative au contrôle de certains organismes d'intérêt public. L'Agence a pour mission la gestion du système d'appels unifié qui regroupe les appels aux numéros téléphoniques 112, 100 et 101 pour l'aide médicale urgente, les services d'incendie et la police.

Le projet d'arrêté soumis pour avis fixe le lieu d'établissement de l'Agence (article 2), les règles concernant la composition du conseil d'administration, la durée du mandat de ses membres, leur révocation, leurs indemnités et leurs incompatibilités ainsi que les compétences du conseil d'administration (articles 3 à 8), le statut et les attributions du directeur général et du directeur général adjoint de l'Agence (articles 9 à 13) ainsi que les règles de fonctionnement de l'Agence qui impliquent entre autres que le Roi crée, dans chaque province et dans l'arrondissement administratif de Bruxelles-Capitale, un centre de traitement des appels urgents aux numéros 100, 101 et 112 (article 14), et dispose qu'il est créé un "Comité de gestion opérationnelle" chargé de veiller au "respect des finalités opérationnelles propres aux services de secours concernés par les appels d'urgence aux numéros téléphoniques 112, 100 et 101" (articles 15 à 18). En outre, le projet règle la tutelle sur l'Agence. Cette tutelle relève des ministres qui ont l'intérieur et la santé

.../...

publique dans leurs attributions et est exercée au moyen d'un "plan d'audit" annuel et par un commissaire du gouvernement (articles 20 et 21).

L'arrêté dont le projet est à l'examen entre en vigueur à la date d'entrée en vigueur du chapitre VII (lire: chapitre VII du titre VIII) de la loi-programme du 9 juillet 2004 (article 22).

3. L'arrêté en projet trouve son fondement juridique dans les articles 198, § 2, alinéa 1er, et 199, alinéa 2, de la loi-programme du 9 juillet 2004.

La disposition citée en premier précise que, sans préjudice de la loi du 16 mars 1954 relative au contrôle de certains organismes d'intérêt public, le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, le lieu d'établissement, le fonctionnement, l'organisation, les organes de gestion, les règles applicables à la composition de ces derniers et les règles relatives aux incompatibilités des administrateurs de l'Agence.

Selon la dernière disposition, le Roi fixe le plan de personnel de l'agence, le statut du personnel, ses rémunérations et ses indemnités. Cette disposition procure un fondement juridique aux articles concernant le directeur général et le directeur général adjoint.

EXAMEN DU TEXTE

Préambule

4. Ni l'article 107 de la Constitution ni aucune disposition de la loi du 16 mars 1954 ne procurant de fondement juridique à l'arrêté en projet, on supprimera les deux premiers alinéas du préambule.

5. Au troisième alinéa actuel du préambule (qui devient le premier alinéa), on fera plus précisément référence aux articles 198, § 2, alinéa 1er, et 199, alinéa 2, de la

.../...

loi-programme du 9 juillet 2004. Ce sont en effet ces dispositions qui constituent le fondement juridique de l'arrêté en projet (voir l'observation 3).

6. Au cinquième alinéa du préambule (qui devient le troisième alinéa), on mentionnera encore la date de l'accord donné par le Ministre du Budget (31 mars 2006).

7. Dès lors que l'avis du Conseil d'État a été demandé en application de l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 1°, des lois coordonnées sur le Conseil d'État, on rédigera le huitième alinéa actuel du préambule (qui devient le sixième alinéa) comme suit:

"Vu l'avis 41.615/3 du Conseil d'État, donné le 28 novembre 2006, en application de l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 1°, des lois coordonnées sur le Conseil d'État;".

Article 1er

8. À l'article 1er, on écrira "l'on entend" au lieu de "il y a lieu d'entendre".

Article 4

9. On précisera à l'article 4, § 1er, alinéa 1er, 4°, a) et c), quel est le groupe de personnes visé par les membres représentant "la sécurité civile" et "la santé publique", et de combien de ces membres se compose le conseil d'administration.

10. Dans le texte néerlandais de l'article 4, § 1er, alinéa 2, on écrira "bedoeld in het eerste lid, 4°," au lieu de "bedoeld onder alinea 1, 4°".

11. Dans la phrase introductive du texte néerlandais de l'article 4, § 2, on écrira "bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad" au lieu de "bij in de Ministerraad overlegd besluit".

Les articles 4, § 5, alinéa 1er, et 21, alinéa 2, appellent la même observation.

12. Dans l'intérêt de la sécurité juridique, il y aurait lieu que l'article 4, § 5, alinéa 1er, précise pour quels motifs le président et les membres du conseil d'administration de l'Agence peuvent être révoqués.

13. Dans le texte néerlandais de l'article 4, § 5, alinéa 1er, on écrira "op voorstel van" au lieu de "op voordracht van" (ce dernier terme étant uniquement employé dans le cadre de nominations ou de désignations).

14. Selon le délégué, le quorum défini à l'article 4, § 5, alinéa 2, est uniquement d'application pour les décisions de révocation. Il est recommandé de le préciser (comme le fait au demeurant l'article 4, § 5, alinéa 3).

Article 5

15. L'article 5 annonce uniquement l'adoption d'un arrêté royal. En outre, les formalités qu'il prévoit sont déjà imposées par d'autres dispositions. Cet article n'étant pas normatif, il serait préférable de le supprimer.

Article 6

16. À l'article 6, alinéa 1er, 4°, on écrira, conformément à la terminologie constitutionnelle récente, "Parlement" au lieu de "Conseil".

17. À l'article 6, alinéa 1er, 5°, on mentionnera également les commissaires d'arrondissement adjoints et on supprimera la référence aux commissaires d'arrondissement de la province du Brabant flamand dès lors que les titulaires de ces fonctions sont déjà compris dans la notion générale de "commissaires d'arrondissement".

18. La question se pose de savoir si l'incompatibilité visée à l'article 6, alinéa 1er, 7°, ne devrait pas être étendue aux membres des collèges exécutifs des organes territoriaux intracommunaux, visés à l'article 41, alinéas 2 et 3, de la Constitution.

Article 7

19. Selon le délégué, l'énumération figurant à l'article 7, § 2, n'est pas limitative. Bien que les mots "met name" soient corrects en néerlandais, il serait plus précis d'écrire "onder meer".

Il y aurait lieu de rédiger le texte français de l'article 7, § 2, comme suit:

"§ 2. Il est chargé notamment:

1° d'approuver le plan ...

2° d'approuver le budget ...

3° de représenter ...

4° d'approuver le plan ...".

L'article 13, alinéa 2, appelle la même observation.

20. En vertu de l'article 7, § 2, 1°, le conseil d'administration de l'Agence est chargé d'approuver le plan de personnel ne dépassant pas les enveloppes annuelles. En vertu de l'article 7, § 4, les décisions en question du conseil d'administration sont soumises à l'approbation des ministres qui ont l'intérieur et la santé publique dans leurs attributions, sans préjudice des dispositions de la loi du 16 mars 1954 relative au contrôle de certains organismes d'intérêt public.

.../...

En vertu de l'article 199, alinéa 2, de la loi-programme du 9 juillet 2004, c'est toutefois le Roi qui fixe le plan de personnel de l'Agence. En tant que disposition d'une loi spéciale, cette règle prévaut sur la loi (générale) du 16 mars 1954, notamment l'article 11, § 2, de cette loi.

Dès lors, la compétence du conseil d'administration peut porter tout au plus sur l'approbation d'une simple proposition de plan de personnel dont la fixation revient au Roi.

On adaptera donc l'article 7, § 2, 1°, et on supprimera la référence au paragraphe 2, 1°, que fait l'article 7, § 4.

21. L'article 7, § 2, 2°, dispose que le conseil d'administration de l'Agence est chargé d'approuver le budget proposé par la direction et d'en contrôler l'exécution. L'article 7, § 4, dispose que, sans préjudice des dispositions de la loi du 16 mars 1954, les décisions du conseil d'administration à ce sujet sont soumises à l'approbation des ministres ayant l'intérieur et la santé publique dans leur attributions.

En vertu de l'article 3, § 2, de la loi du 16 mars 1954 (qui est applicable à l'Agence puisqu'il s'agit d'un organisme de la catégorie B visé par cette loi et que l'article 199, alinéa 1er, de la loi-programme du 9 juillet 2004 y fait d'ailleurs également référence en ce qui concerne sa gestion financière), le projet de budget est établi par les organes de gestion et approuvé par le ministre dont l'organisme concerné relève (en l'occurrence, les ministres ayant l'intérieur et la santé publique dans leurs attributions) et le ministre ayant les finances dans ses attributions.

L'article 7, § 2, 2°, doit dès lors préciser que l'approbation qu'il vise concerne un projet de budget qui sera soumis aux ministres concernés.

22. On n'aperçoit pas ce que visent les mots "délibérations spéciales", figurant à l'article 7, § 2, 3°.

23. L'approbation du projet de budget faisant déjà l'objet de la compétence attribuée par l'article 7, § 2, 2° (voir observation 21), l'article 7, § 2, 4°, ne doit pas en faire état.

24. Puisque les articles 9 et 10 de la loi du 16 mars 1954 s'appliquent à l'Agence, l'article 7, § 3, est non seulement superflu, mais est également dépourvu de fondement juridique dès lors que la loi-programme du 9 juillet 2004 ne prévoit pas d'habilitation permettant de régler la tutelle sur l'Agence.

25. En ce qu'il dispose que les décisions du conseil d'administration relatives notamment au budget ⁽¹⁾ présenté par la direction sont soumises à l'approbation des ministres qui ont respectivement l'intérieur et la santé publique dans leurs attributions, l'article 7, § 4, du projet est en contradiction avec l'article 3, § 2, alinéa 1er, de la loi du 16 mars 1954 précité, qui requiert que le projet de budget soit aussi approuvé par le ministre ayant les finances dans ses attributions.

L'article 7, § 4, doit par conséquent également être remanié sur ce point. Si on souhaite néanmoins rappeler ce qui découle de l'article 3, § 2, alinéa 1er, de la loi du 16 mars 1954, il convient d'indiquer la source légale de la prescription concernée ("conformément ...") et de ne pas en modifier le contenu.

Article 13

26. À l'article 13, alinéa 2, 1°, 2° et 4°, on écrira respectivement "projet de plan opérationnel", "projet de plan de qualité" et "projet de plan de personnel" au lieu de "plan opérationnel", "plan de qualité" et "plan de personnel".

⁽¹⁾ Lire projet de budget (voir observation 21).

Article 14

27. En ce qui concerne la question de savoir si les centres qui, en vertu de l'article 14, sont créés dans chaque province et dans l'arrondissement administratif de Bruxelles-Capitale, dépendent ou non de l'Agence et disposent ou non d'une personnalité juridique propre, le délégué a déclaré:

"Voor alle duidelijkheid: in elke provincie komt er een gemeenschappelijke meldkamer, waar op termijn een scheiding komt tussen de calltaking en de dispatching. Het Agentschap overkoepelt alle neutrale call takers die de calltaking zullen doen in deze meldkamers. Deze call takers zullen de calltaking doen voor de brandweer, de politie en de medische discipline. Deze call takers worden nu gestuurd vanuit de FOD IBZ in afwachting van de oprichting van een Agentschap.

De dispatching en de daartoe behorende personeelsleden vallen niet onder het Agentschap. De organisatievorm en de juridische structuur van de daarnaast bestaande structuren doet hier niets ter zake, want de personeelsleden die daar gaan werken, zijn meestal personeelsleden van de brandweer van de Stad waarin het hulpcentrum zich bevindt of van de lokale of federale politie.

Het Agentschap [staat in] voor het beheer van de personen die instaan voor de calltaking, dus niet voor het personeel van de dispatching of de ontwikkeling of het gebruik van technologieën."

Pour éviter de susciter l'impression que l'article 14 crée des organismes indépendants, ce qui selon la déclaration du délégué n'est pas l'intention et ce pour quoi la loi-programme du 9 juillet 2004 ne procure d'ailleurs pas de fondement juridique, il est déconseillé d'écrire que des centres pour les numéros téléphoniques 100, 101 et 112 sont "créés". De surcroît, il faut préciser que c'est un aspect du fonctionnement de l'Agence qui est réglé.

Article 15

28. Selon le délégué, l'intention est d'organiser le Comité de gestion opérationnelle au sein de l'Agence. Ceci doit être explicité afin d'éviter qu'il n'y ait d'incertitude à propos de la conformité de l'article 15 avec le fondement juridique de l'arrêté en projet.

29. Toujours selon le délégué, le contrôle du Comité de gestion opérationnelle, visé à l'article 15, ne concernera que la gestion des appels aux services de secours et non pas la gestion des services de secours en tant que tels. À cet égard, la formulation "des finalités opérationnelles propres aux services de secours" du projet est trop large; elle doit être précisée.

Par ailleurs, il faut spécifier ce qu'on entend par la notion de "finalités opérationnelles".

Article 16

30. Selon le délégué, dans l'article 16, § 1er, 2° et 4°, l'on vise respectivement un représentant de la Direction générale de la protection civile du Service Public Fédéral Intérieur et à un représentant du Service Public Fédéral Santé publique, Sécurité de la Chaîne alimentaire et Environnement. Il convient de le préciser.

Article 17

31. Selon le délégué, l'énumération des missions du Comité de gestion opérationnelle figurant à l'article 17 est limitative. Il convient dès lors d'omettre le mot "notamment" de la phrase introductive de cet article.

32. Le plan opérationnel visé à l'article 17, 1° et 2°, ne concerne, selon le délégué, que la gestion des appels d'urgence et non pas les besoins opérationnels liés aux missions de la police intégrée, de la protection civile et de la santé publique en général.

Les dispositions citées doivent le préciser.

Article 18

33. À la question de savoir qui sont les "directeurs généraux responsables respectivement de la sécurité civile [et] de la police", visés à l'article 18, alinéa 2, le délégué a répondu qu'il s'agissait des directeurs généraux de la protection civile du SPF Intérieur, étant entendu que la police fédérale ne fait pas partie de ce SPF, mais relève, en tant que département distinct, du ministre ayant l'intérieur dans ses attributions.

Ceci doit également être précisé.

Article 21

34. L'article 9, §§ 1er et 2, de la loi du 16 mars 1954 indique déjà que le contrôle de l'Agence est exercé par l'intermédiaire d'un commissaire du gouvernement, règle également les modalités de nomination de celui-ci (par le Roi, sur proposition du ministre compétent) et dispose qu'il assiste aux réunions de l'organe d'administration.

L'alinéa 2 de l'article 21 est par conséquent superflu, et dans la mesure où il ajoute une obligation de délibération en Conseil de ministres à la procédure de nomination, non conforme à la disposition légale précitée.

Si dans un souci de clarté, on veut cependant rappeler la disposition légale précitée, il convient de le faire sans en modifier le contenu et en indiquant sa source légale ("conformément ...").

Article 22

35. L'article 22 dispose que l'arrêté, dont le projet est actuellement à l'examen, entre en vigueur à la date d'entrée en vigueur du chapitre VII (lire: chapitre VII du titre VIII) de la loi-programme du 9 juillet 2004.

L'article 210 de la loi-programme précitée habilite le Roi à fixer la date d'entrée en vigueur de "chaque article du présent chapitre".

Il n'est dès lors pas certain que la totalité du chapitre entrera en vigueur à la même date, d'autant plus qu'il ne comporte pas seulement des dispositions relatives à l'Agence (voir section II, dispositions diverses).

Outre ceci, l'article 210 fixe une date ultime d'entrée en vigueur, à savoir le 1er janvier 2007.

Concernant l'entrée en vigueur, le délégué a déclaré ce qui suit:

"Volgens mij halen we voor de oprichting van het Agentschap 1/1/2007 onmogelijk en had men in de programmawet terug deze datum moeten aanpassen en tevens zal er eerst de oprichting zijn van het Agentschap met zijn management-functies en pas daarna (dus niet synchroon) zal er naar een splitsing gegaan worden van de calltaking en de dispatching en dit verspreid in de tijd voor de verschillende provincies.

De bedoeling is in principe dat het koninklijk besluit in werking treedt op de dag dat de programmawet van 9 juli 2004 in werking treedt, maar dit onder de opschortende voorwaarden van de vaststelling van een andere datum van inwerkingtreding."

Quoiqu'il en soit, l'article 22 du projet doit être rédigé d'une manière telle qu'il ne puisse y avoir de doute concernant la date exacte d'entrée en vigueur de l'arrêté dont le projet est actuellement à l'examen.

La chambre était composée de

Messieurs	D. ALBRECHT,	président de chambre,
	J. SMETS, B. SEUTIN,	conseillers d'État,
	J. VELAERS,	assesseur de la section de législation,
Madame	A.-M. GOOSSENS,	greffier.

Le rapport a été présenté par Mme R. THIELEMANS, premier auditeur.

La concordance entre la version néerlandaise et la version française a été vérifiée sous le contrôle de M. J. SMETS.

LE GREFFIER,

LE PRÉSIDENT,

A.-M. GOOSSENS

D. ALBRECHT